uit de archieven van BERCHEM SPORT

Stan en Bert De Hert, op 't Sport geboren

Een enkele familie is zo verweven met de geschiedenis van Berchem Sport als de familie De Hert. Drie generaties De Herten verdedigden de geelzwarte kleuren tot in het eerste elftal. Vooral zonen, broers, schoonbroers, neven en nonkels, dertien in totaal in een tijdsspanne van meer dan een halve eeuw.

Het begon al in 1912. Berchem Sport Van Nuyts eerste zwarte maart het kerkhof moeten verlaten en vond een nieuwe thuishaven vlakbij de herberg van Constant De Hert sr. aan de Grote Steenweg. Veel comfort was er niet in die eerste jaren. De in zeven hasten getimmerde kleedkamer was veel te klein voor twee plongen en werd meestal voorbehouden aan de bezoekers. De thuisspelers konden zich nauwelijks ergens ontspannen. Sommigen kleedden zich zelfs in liggen van de De Herten. Vader Constant, die zich vooral had gevuld, bald. Jegle zich vol passie toe op het onderhoud van de cabines, het natezaal, de tent terzijde, terwijl Moederke De Hert de voetballers soigneerde alsof het haar eigen kinderen waren.

De elfkoppen van de Grote Steenweg

Zelf hadden ze drie zonen en drie dochters, die al even gek waren van het nieuwe spel. Alle drie de zonen werden voetballer bij 't Sport. Louis (†22.05.1894-→08.06.1957), de oudste, entpapier zich tot een technisch vaardige voorspeler, eerst linksbinnen, later rechtsbuiten. Aan de voorzwaval van de Eerste Wereldoorlog had hij tijdens een benefietmatch tegen Antwerp zo'n goede indruk gelaten dat hij tijdens de oorlog als gastspeler vier keer het eerste

Louis De Hert

Alfons De Hert

elftal van The Great Old mocht nomen versterken. Tom in 1920 zijn eerste zoon Tom geboren werd stopte hij van de ene op de andere dag met voetballen en zich toe te leggen op zijn tweede passie, de duivenwedstrijd. Hij nam eerst de herberg van zijn moeder over en verhuisde in 1929 naar de meer ruime lokaliteiten van zijn broer. Groot was de rouw toen hij op 28 augustus 1934 op 42 jarige leeftijd stierf. Alfons (†09.10.1899-→11.11.1974), 'de Smalle', was technisch minder begaafd dan zijn broer, maar wel, dans zo well. Ook hij hielde café. Zijn Cambrinus in de Drie Koningenstraat was de ideaal van sportjournalist Geel-Zwart waarvan hij zelf voorzitter was. De jongste broer, Henri (*20.11.1900-→02.05.1960), de Dack, was de enige die als voetballer de promotie naar eerste afdeling meemaakte.

Henri De Hert

Maar ook hun drie dochters waren van dat slag. Ook zij hielden zich niet onbetuigd en tinnoeiden als met een voetballer. Elodie haadr Berchems eerste dochter Mij Nuyts (*28.05.1889-→18.08.1972). Caroline werd later gelukt bij achtergeslier Léon Verbeeck (*28.05.1890-→02.07.1951) en Josephine bracht met Frans Mersie de grote vedette van Sint-Ignace SC mee naar huis. Pol Drieh (*17.09.1905-→12.08.1990)was dan weer als aangetrouwd familielid via Louis' echtgenoot in de Bert-clan terechtgekomen.

De volgende generatie De Herten werd letterlijk op 't Sport geboren, in het huis van grootmoeder Maria. Het kon haast niet anders dan dat de voetballoorts ook hen zou aanstoken. Ze gonselen er op tonnen de tribunes in het stadion waar de ballen naar voor het oppakken lagen. Op de 'Platte Berg', naast de voetbalgrot, speelden ze hun eerste spelletjes. Met als zovele andere schoolkinderen kwamen ze er ook terecht op de Berchemse Sportlaan, de toenmalige kwekerij, een prop kranteapier of wat er op dat moment voorhanden was. Stan (*18.10.1930-→28.04.2009), de oudste zoon van Louis, werd vermoend maar kijk geweest dat hij nooit heeft gerekend. Een jaar later volgde Bert (*18.11.1921-→08.07.2011). Ook Josephine en Frans Mersie kregen twee zonen, Jan (*17.11.1934) en Stan (*18.10.1937). Jan Mersie was 15 seizoenen lang één van de sterkhoofden van de ploeg. Zijn jongere broer bracht het nipt verder dan enkele voorwedstrijdwedstrijden. Alfons

Stan De Hert

Bert De Hert

Jan Mersie

Stan Mersie

Stan De Hert
Berchem - Pol (12.09.1949)

kreeg een zoon Paul (*03.10.1928), die tussen 1949 en 1956 gereeld als invaller optrad. Marcel Drieh (*26.09.1929-→27.09.2015), tot slot, was de jongste van de korijns, maar zou later wel de bekendste telg van de familie worden.

Midden jaren '50 kwam er een einde aan de hegemonie van de De Herten. Van de derde generatie haalde enkel Guy (*31.10.1948), Stans zoon, eind jaren '60 een paar selecties. Maar hij had meer in zijn nis dan hield snel voor bekeken. Eén op één verdwenen alle De Herten van het Berchemse Sportveld. Paul vertrok in 1956 naar Daarhuyzen van het Kasteel van Ulvel. In 1957 richtte hij Olympia Willijk op en werd later erevoorzitter van KFCO Willijk. Pol ging nog zolang zich ze het einde van zijn carrière nog zelden op de club vertoond, met zoals Jos Mersie.